

OD REDAKCJI

Integralnie pojmowany proces wychowania nie może pominąć jednego z najważniejszych jego aspektów – a mianowicie: wychowania moralnego. Chodzi tu o takie wychowanie młodego człowieka, by umiał w dorosłym życiu wybierać dobro w oparciu o prawidłowo ukształtowane sumienie. To dobro zarówno w wymiarze indywidualnym, jak i społecznym nie może być sprowadzone jedynie do jakichś korzyści, ale ma swoje fundamentalne odniesienie do świata wartości, które w perspektywie sumienia stają się wartościami moralnymi.

Przykładem udanego włączenia zagadnień pedagogicznych w nurt badań teologicznomoralnych jest twórczość prof. Guido Gattiego, włoskiego salezjanina, wykładowcy teologii moralnej na Papieskim Uniwersytecie Salezjańskim w Rzymie. Jego ujęcie jest czymś więcej niż tylko refleksją nad wychowaniem moralnym. Jako duchowy syn św. Jana Bosko, z jednej strony umiejętnie czerpie z bogactwa tradycji pedagogicznej Zgromadzenia Salezjańskiego, a z drugiej strony jego twórczość naukowa ukierunkowana jest także na praktykę wychowania. Głęboka znajomość i kompetentne wykorzystanie osiągnięć pedagogiki, psychologii i innych nauk o człowieku w dyskursie teologicznomoralnym pozwala mu ukazać spójny model wychowania, ze szczególnym podkreśleniem wymiaru moralnego człowieka.

Książka, którą Czytelnik bierze do rąk, tworząca kolejny tom serii wydawniczej „Moralność życia społecznego”, jest niezwykle udaną syntezą ujęcia wychowania moralnego Guido Gattiego, którego twórczość pozostaje polskiemu czytelnikowi szerzej albo w ogóle nieznana. Jednak nie należy traktować jej jedynie jako naukowe studium nad poglądami włoskiego salezjanina. Prezentacja bogatego dorobku Gattiego w zakresie wychowania stała się dla autora dobrze wykorzystaną okazją do szerszych rozważań dotyczących wychowania moralnego człowieka, dynamizmów ludzkiego rozwoju, głównych płaszczyzn i faktorów wychowania, najważniejszych środowisk wychowania, takich jak: rodzina, szkoła oraz wspólnota religijna, współczesnych uwarunkowań wychowawczych i wielu innych kwestii, bez znajomości których trudno zrozumieć specyfikę człowieka jako podmiotu działania moralnego. W swej pierwotnej wersji powstała jako rozprawa doktorska napisana przy Katedrze Teologii Moralnej KUL.

Należy wyrazić nadzieję, że monografia ks. Przemysława Solarskiego stanie się źródłem interesujących i cennych przemyśleń oraz ważnym punktem odniesienia, nie tylko dla pedagogów, teologów moralistów czy innych przedstawicieli nauk o człowieku, zajmujących się zwłaszcza dziedziną formacji moralnej czy szerzej życia społecznego i relacji społecznych, które wraz z kulturą stanowią podstawowe środowisko wychowawcze, ale także dla tych wszystkich, którym leży na sercu wychowanie młodego pokolenia, a zwłaszcza podejmującym praktyczne działania na rzecz wychowania człowieka do wartości moralnych. Jest ona okazją do zagłębienia się – używając określenia Gattiego – w dwa światy: nauk o wychowaniu i rozwoju człowieka oraz refleksji teologicznomoralnej. Oba w centrum stawiają osobę ludzką w perspektywie dobra i szczęścia, a także wspólnego celu – pełnej realizacji własnego człowieczeństwa. Obie dyscypliny: pedagogikę i teologię moralną – znamionuje troska o dobro osoby. Dopiero jednak refleksja teologiczna może nadać procesowi wychowania właściwy kierunek oraz wskazać środki, dzięki którym proces wychowawczy będzie zmierzał ku integralnemu dobru osoby.

Jerzy Gocko SDB
Redaktor naukowy serii

Przemyśl, grudzień 2012 r.